

Ik ben er wel, maar.....ik ben er niet!

Klucht in twee bedrijven

door

JAN TOL & ASTRID BAIJS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK BEN ER WEL, MAAR... IK BEN ER NIET** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL & ASTRID BAIJS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

FRANS DE JONG, gast

JOHANNA DE JONG, zijn vrouw

FRITS WILMS, gast

JEANETTE WILMS, zijn vrouw

EVELIEN SPIJKER, hotelmanager

MAARTEN VAN OPSTELTEN, dominee

BOB MOLENAAR, bediende in hotel

JO den Doper, zuster van Mo, gast

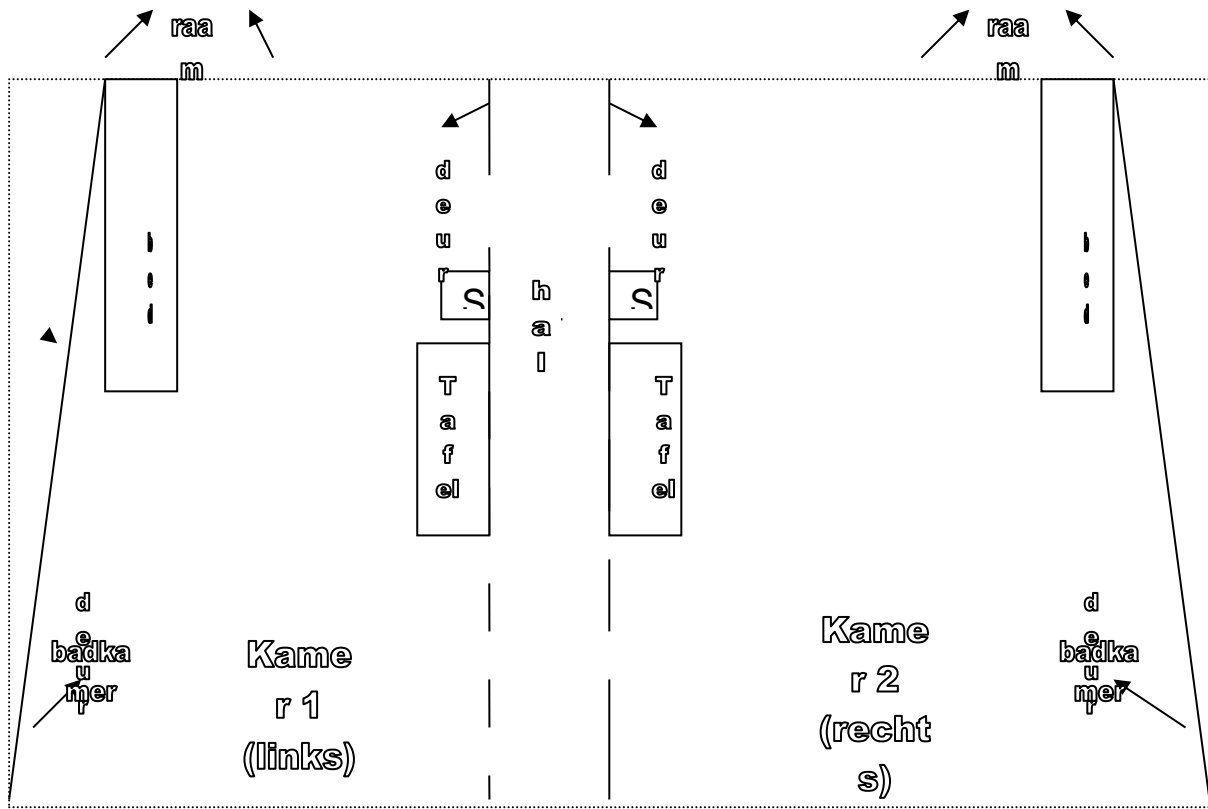
MO den DOPER, zuster van Jo

KEES SPIJKER, neefje van Evelien

(De rol van Evelien zou eventueel door een man gespeeld kunnen worden en de rol van Kees door een jonge vrouw)

DECOR:

Decor van "Ik ben er wel, maar....ik ben er niet!"
(Het geheel gezien vanuit de zaal)

In kamer 1 zit in de linkerwand vooraan een deur die naar de badkamer gaat. Aan de linkerachterkant zit een raam die open kan, aan de halzijde zit aan de achterkant een deur, die uitkomt op de hal. Precies in het midden, loopt de hal, die een verbinding vormt tussen beide kamers. Gespiegeld aan kamer 1 zitten de deuren en raam van kamer 2 op dezelfde plaats. De kamers zijn exact hetzelfde aangekleed, dus het bed in de lengte tegen de wand van de badkamer (houd iets ruimte tussen het hoofdeind van het bed en het raam), met een stoeltje tegen de achterwand en 1 naast het tafeltje. Op deze tafeltjes staat een telefoon. Verdere aankleding van de kamers naar eigen inzicht en mogelijkheden, maar zijn in beide kamers dan wel hetzelfde.

De denkbeeldige lijnen tussen beide kamers die de hal vormen, kunnen eventueel ook visueel gemaakt worden door twee heel lage muurtjes vanaf de achterkant tot aan de voorkant van het toneel te plaatsen. Daar waar in het script gesproken wordt over rechter- of linkerkamer, wordt bedoeld, gezien vanuit de zaal.

EERSTE BEDRIJF

(vroeg in de middag)

Bij aanvang van het spel zien we dat de bedden (in iedere kamer één bed) nog niet zijn opgemaakt. Wel liggen de opgevouwen dekbedden en de kussens er op. Na even zien we Evelien via de hal naar linkerkamer (kamer 1) gaan. In haar hand heeft ze een lijst, waarop o.a. alle namen van de gasten. Ze kijkt op haar lijst.

EVELIEN: Deze kamer is voor mevrouw of meneer de Jong. (*kijkt nu kamer rond*) Verdorie! Heeft Bob het bed nog niet opgemaakt! (*opent deur badkamer, kijkt er in*) De handdoeken, zeepjes, enzovoorts liggen er ook nog niet! (*schrijft dit op lijst, kijkt daarna op horloge*) De gasten kunnen ieder moment komen. Lekker personeel heeft mijn Opa aangenomen, zeg. (*gaat nu via hal naar andere kamer*) Ja, hoor! Hetzelfde liedje! Ook hier niets opgemaakt. (*kijkt weer op haar lijst*) Deze kamer is voor de heer en mevrouw Wilms. (*kijkt naar bed*) En er staat maar één bed! (*opent kamerdeur en roept*) Bob!...Bob! (*loopt dan badkamer in, even later komt Bob de hal in*)

BOB (*kijkt in kamer 1 en gaat daar naar binnen*): Had je mij geroepen, Evelien? Waar ben je?

EVELIEN (*vanuit badkamer*): Hier. (*komt dan kamer weer in, Bob gaat nu ook kamer 2 binnen*) Gaat allemaal lekker hier, hè?

BOB: Ja hoor. Ik heb het hier best naar mijn zin.

EVELIEN: Ja, dat zal wel. Maar van werken heb je zeker nooit gehoord? Beide kamers zijn nog steeds niet in orde.

BOB (*kijkt in het rond*): Wat mankeert er dan aan? Er staat een bed, twee stoeltjes, een tafeltje en...

EVELIEN: Dat staat er, ja! Maar de bedden zijn niet opgemaakt, de handdoeken zijn afwezig en volgens mij zijn de kamers ook nog niet schoongemaakt.

BOB: Ja, wel. Dat heb ik vorige week nog gedaan.

EVELIEN (*nu kwaad*): Vorige week?! Die horen iedere keer als er nieuwe gasten komen schoongemaakt te worden. (*gaat onder het gesprek het bed opmaken*)

BOB: Oh...Nou ja, doe ik het wel als deze gasten zijn vertrokken.

EVELIEN: Helemaal niet! Je doet het nu! En je moet hier ook nog het tweede bed neerzetten.

BOB: Oh. (*kijkt in het rond*) En waar kan ik dat bed vinden?

EVELIEN: Ja, dat moet je nog even ophalen, natuurlijk.

BOB: Oh...En waar moet ik het neerzetten?

EVELIEN: Naast het andere bed zou ik zo zeggen, hè.

BOB: Oh, dat wist ik toch niet.

EVELIEN: Ben jij niet getrouwd?

BOB: Getrouwd? Oh..nee.

EVELIEN: Woon je ook niet samen met iemand?

BOB: Ja!

EVELIEN: Dus je hebt wel een vrouw?

BOB: Nee! Ik woon samen met mijn moeder.

EVELIEN: Oh, met je moeder. Maar veronderstel nu eens, dat je wel een vrouw had. Waar zou jij het tweede bed dan neerzetten, als je met een vrouw op één kamer ligt?

BOB: Eh...(denkt even na)...Daar, denk ik. *(wijst op plek ver bij het andere bed vandaan)*

EVELIEN: Daar?! Wat een kouwe kikker ben jij, zeg! Dan ga je toch lekker naast haar liggen?

BOB: Nee! Oh, nee! Laat mijn moeder dat maar niet horen. Die moet daar niets, maar dan ook niets van weten. Blijf maar lekker bij mij, zegt mijn moeder.

EVELIEN: Lieve Hemel! Van welke planeet kom jij?

BOB: Wat bedoel je?

EVELIEN *(zuchtend)*: Laat maar. Zet jij die bedden nu maar naast elkaar, want deze mensen hoeven vast niet meer naar hun moeder te luisteren.

BOB: Tjonge! Ik krijg hier de zenuwen van. *(laat zich op stoeltje naast het tafeltje vallen)*

EVELIEN: Als er één zenuwachtig mag zijn, dan ben ik het.

BOB: Oh...Jij ook al? Nou, dan doen we het toch lekker rustig aan. Zeg die gasten af.

EVELIEN: Niets afzeggen! En ook niet rustig aan! Ik wil dat alle kamers gereed staan, voordat de gasten komen.

BOB: Oh...En wanneer komen die?

EVELIEN: Die kunnen ieder ogenblik komen, Bob.

BOB: Nou, dat red ik niet, hoor. Dan maken ze de bedden zelf maar op en de handdoeken geef ik ze wel mee bij aankomst. Knap opgelost, hè?

EVELIEN: Niets opgelost! Luister nu eens heel goed naar me, Bob.

BOB: Ik luister.

EVELIEN: Ik verwacht op zijn minst toch wel de nodige medewerking van je. Ik red het hier ook niet alleen. Ik heb totaal geen ervaring met het hotelwezen, maar werd er toe gedwongen, omdat mijn Opa plotseling in het ziekenhuis werd opgenomen en dat kan nog wel

even duren. Dus ik heb je hulp hard nodig. *(als Bob haar schaapachtig aankijkt)* Alsjeblieft

BOB: Nou...ik zal mijn best doen, hoor.

EVELIEN: Graag. Ga jij dan nu eerst naar beneden en kijk of er al gasten zijn gearriveerd. Dan kijk ik de andere kamers even na.

BOB: Hoef je niet te doen. Zijn ook nog niet klaar.

EVELIEN *(in wanhoop)*: Ook dat nog! Nou, schiet nu maar op. En zet dat andere bed straks hier neer.

BOB: Oh...ja...*(aarzelt)* Kun je mij niet helpen, Evelien?

EVELIEN: Schiet op, man. Dat kun je best zelf. Denk maar aan je moeder.

BOB: Aan mijn moeder?

EVELIEN: Ja, denk maar dat je moeder met je meeloopt en dat ze zegt: "Kom op, Bob! Je kunt het wel!"

BOB: Oh...zou je denken dat het helpt?

EVELIEN *(zuchtend)*: Vast wel.

BOB *(nu opgelucht)*: Bedankt voor de tip. *(gaat via rechterachterdeur af)*

EVELIEN: Nou, daar kunnen we nog een boel lol aan beleven! Ik denk, dat ik mijn neefje Kees maar bel om bij te springen. Want dit wordt echt niets. Wat een droogkloot! "Nee, daar moet mijn moeder niets van weten, dat ik naast een vrouw lig!" Als hij ooit nog een vrouw krijgt, is het er wel één die door zijn moeder is uitgezocht. Maar goed, dat is mijn probleem niet. Mijn probleem is dat we hier alles op tijd gereed hebben en dat ik mijn Opa gerust kan stellen, dat hier alles goed loopt. *(gaat nu ook via hal af. Even later komt Bob, met twee koffers sjouwend, op in de linkerkamer. Hij wordt gevolgd door Johanna, de deur blijft open staan)*

BOB: Dit is de kamer, mevrouw. Waar zal ik de koffers neerzetten?

JOHANNA: Maakt me niet uit. Zet ze maar naast het bed of zo. *(Bob zet de koffers neer bij het bed, we zien ondertussen Frans opkomen in de hal met een koffer. Hij kijkt even voorzichtig om hoek van de deur en zet dan sluipend zijn koffer voor in de hal)*

BOB: Als u iets nodig hebt, mijn naam is Bob, mevrouw. Ik wens u een aangenaam verblijf in ons hotel. *(zet koffers neer en houdt zijn hand op)*

JOHANNA: Ja, dank je wel. Je kunt gaan. *(als Bob zo blijft staan)* Is er iets?

BOB: Nee, nee hoor. Maar normaal gesproken krijg ik....

JOHANNA *(snel)*: Oh, natuurlijk. *(schudt Bob de opgestoken hand)*
Heel hartelijk bedankt, Bob.

BOB: Oh!...Nou, u ook bedankt!

JOHANNA: Heel netjes van je, hoor. Zie je tegenwoordig nog maar weinig, dat ze je de hand schudden. (*Frans komt nu ook de kamer binnen*)

JOHANNA: Waar bleef je nou?

FRANS: Oh, ik keek een beetje rond. (*ziet Bob staan*) Ook goeiendag.

BOB: Dag, meneer. (*kijkt de kamer rond*): Hè? Moet u met z'n tweeën in dat bedje? Dan heb ik u zeker naar de verkeerde kamer gebracht? Hiernaast moest ik er nog een bed bijzetten. Gaat u maar mee.

JOHANNA: Nee. Het klopt. Deze eenpersoonskamer heb ik juist besproken.

BOB: Maar u bent toch met z'n tweeën?

JOHANNA: Dat lijkt maar zo. Mijn man gaat zo weer weg.

FRANS: Ja, ik blijf maar even, hoor. Ik breng mijn vrouw weg.

BOB (*kijkt heel verbaast naar Johanna*): Gaat u ook weer weg?

JOHANNA: Ja, ik heb het ontzettend druk. En mijn man heeft het ontzettend druk met zijn werk. Hij kan helaas niet blijven.

BOB: Dat is jammer voor u, meneer. Wat voor werk doet u?

FRANS: Ik ben.....

JOHANNA (*snel invallend*): Dat doet niets ter zake. Eh...geef die man eens een footje, Frans.

BOB (*verheugd*): Toch? Dank u wel, mevrouw.

JOHANNA (*tot Frans*): Maar niet te veel, hè. (*als Frans aarzelt en verbaast kijkt*) Nou, kom op, niet zo gierig. Twintig eurocent kan er wel af.

FRANS (*hoofdschuddend*): Zal wel goed zijn, denk ik. (*geeft Bob nu twintig eurocent*)

BOB: Tjonge, jonge! Dat is nog eens een fooi. Héél hartelijk bedankt, meneer. Nou, dan wens ik u weer een prettige reis terug naar huis. (*tot Frans*) En veel succes met uw werk.

FRANS: Ja, dank je wel.

BOB: (*Bob gaat de hal in*): Vreemde lui zeg! Komen hier logeren en gaan na vijf minuten al weer weg. (*af via hal*)

FRANS: En nu heb ik een leuke verrassing voor jou, Johanna.

JOHANNA: Een verrassing? Wat?

FRANS: De verrassing is dat ik blijf! (*gaat op bed of stoel zitten*)

JOHANNA (*schrikt*): Jij blijft?! Maar dat kan niet! (*trekt Frans uit stoel of van bed*)

FRANS: Waarom niet? Ik heb het helemaal niet zo druk op mijn werk. Ik mocht best een weekje weg van mijn baas.

JOHANNA (*nerveus*): Dat had je dan eerder moeten zeggen. Ik heb

nu een eenpersoonskamer besteld. Bovendien word het dan veel te duur. Een tweepersoonskamer kost vijfenzeventig euro per dag en een eenpersoonskamer maar vijftig euro. Een besparing van vijftientwintig euro per dag! En we kunnen toch nooit met zijn tweeën in dat bed.

FRANS: Hoeft toch ook niet. Jij bent de hele dag van 's morgens acht tot 's avonds tien uur weg. Slaap ik overdag en jij 's nachts.

JOHANNA (*nu nerveus*): Wat is dat voor idioterie? Dacht je dat het personeel niet door krijgt, dat we hier dan met z'n tweeën op deze kamer zitten?

FRANS: Dat hoeven ze niet te weten, Johanna. Ik laat me niet zien, hoor

JOHANNA: Maar ik ben de hele week druk bezig met die conferentie, dus zie je me amper en heb je niets aan me.

FRANS: Oh, dat geeft niets. Ik vermaak me hier wel, hoor.

JOHANNA (*nerveus, maar ook kwaad*): Sufferd! Stel dat het personeel de handdoeken komt verschonen en de kamer opruimen, dan zien ze toch meteen dat er hier iets aan de hand is. Er komt niets van in! We gaan we straks gelijk weg. Ik naar de conferentie en jij naar huis. Maar ik ga nu eerst de badkamer inspecteren. (*gaat badkamer binnen*)

FRANS (*grijnzend*): Doe dat, Johanna. (*terzijde*) Jij wilt mij hier gewoon niet hebben, omdat jij mij daar niet bij kunt gebruiken.

JOHANNA (*terug uit badkamer*): Er staat helemaal niets! Geen zeep, geen handdoeken! Trouwens, wat liep jij net tegen jezelf te praten? Je gaat me toch niet vertellen, dat je toch besloten hebt hier te blijven, hè?

FRANS: (*allerliefst*) Nou...ik heb er over nagedacht en ik moet zeggen, je hebt gelijk, Johanna. Als jij er toch de hele tijd niet bent, wat heb ik er dan aan, hè?

JOHANNA (*opgelucht*): Ja, dat is toch zo? Weet je wat? Over een paar weken gaan we een keer samen weg. Wat vind je daarvan?

FRANS: Dat vind ik nou leuk van je. Doen we dat toch.

JOHANNA: Ik ben blij dat je het inziet, Frans. (*geeft hem een kushand*) Het is een hele opluchting voor me, dat je het zo goed opvat, Frans. Nou, ik dien beneden een klacht in, omdat het bed niet is opgemaakt en er geen handdoeken zijn. Daarna ga ik wel meteen door naar de conferentie, om daar dominee van Opstelten te ontmoeten, hoor. Ga je meteen naar huis?

FRANS: Eh...ik wou me nog heel even oprfrissen, als je het goed vindt. En dan ga ik daarna direct weg. Goed?

JOHANNA: Natuurlijk, als je dat dan ook maar doet.

FRANS: Ga jij nou maar, hè. *(wil haar kus geven, maar Johanna houdt deze af)* Dan wens ik je een hele fijne week.

JOHANNA: Dank je, Frans. Ik zal je wel erg missen, hoor. Tot volgende week dan. *(gaat via hal af, waar ze triomfantelijk in haar handen wrijft)* Yes!

FRANS *(als Johanna weg is)*: Mij missen! Jij mist mij helemaal niet, Johanna! Ja, als kiespijn! Maar als je nu werkelijk dacht, dat ik ook echt wegging, dan heb je dat wel mooi mis! Ik wil wel eens weten wat jij hier uitspookt. *(kijkt om hoek van de deur en pakt dan snel zijn koffer uit de hal en gaat er mee de kamer in)* Ja, Johanna, ik blijf mooi hier! *(pakt een nog niet opgeblazen luchtbed uit zijn koffer)* Een luchtbedje om op te liggen. *(haalt nog meer uit de koffer)* Brood, boter, beleg en melk voor vandaag. En voor vanavond...*(duikt weer in de koffer)*...Kant en klare maaltijden. Ik red me vandaag wel, zonder dat iemand mij ook maar ziet. *(zet alle spulletjes op het tafeltje, het luchtbed legt hij op het bed, zijn koffer onder het bed)* Dan wordt het nu tijd om er achter te komen, wat Johanna precies in haar schild voert. Eerst maar eens weten waar die conferentie wordt gehouden, maar vooral, wie die dominee van Opstelten is! *(In de hal komen Bob en Jeanette op in de hal Bob met twee koffers sjouwend)*

BOB *(tot Jeanette)*: Die kamer, mevrouw. *(knikt richting kamer 2, Jeannette gaat die kamer in en kijkt daar wat rond, terwijl Frans zijn kamer uitkomt en tegen Bob aanloopt. Bob dan tot Frans)* Bent u er nog steeds, meneer?

FRANS: Ja...eh...Ik ben net onderweg naar de dominee....eh...

BOB: Heb ik het zeker net verkeerd verstaan.

FRANS: Wat bedoel je?

BOB: Ik dacht dat u naar uw werk moest, maar u moet naar de kerk. Wat moet u daar doen, meneer?

FRANS: Ik moet daar helemaal niets....eh...ja, oh ja, ik moet daar werken....eh...ze zijn daar...eh...door de kansel gezakt.

BOB: Dat is niet zo mooi, meneer. Gaat u dan maar snel heen, anders kan de dominee zondag zijn preek niet houden.

FRANS: Hè?! Eh...ja...dag. *(snel via hal af)*

BOB *(gaat nu kamer 2 binnen, zet koffers op de grond)*: Dit is uw kamer, mevrouw. Mijn naam is Bob en ik hoop dat u een aangenaam verblijf hebt in ons hotel. *(houdt zijn hand weer op)*

JEANETTE *(bemerkt dat niet, laat zich op het bed vallen)*: Wat een rot bed! Zo hard als een plank!

BOB: Dat is juist goed voor uw rug, mevrouw. Dat recht je rug, zegt mijn moeder.

JEANETTE: Dat zie ik, ja! Loopt zelf zo krom als een hoepel.

BOB: Dat komt door al dat gesjouw met die koffers.

JEANETTE: Zo zwaar zijn die koffers niet. Zelfs ik kan ze makkelijk dragen.

BOB: Nee, deze vallen wel mee, maar die van hiernaast leken er wel bakstenen in te hebben verstopt. *(wil de kamer verlaten, draait zich om, wil weglopen, dan roept Jeanette hem terug)*

JEANETTE: Wacht eens even! Er moet nog een bed bij!

BOB: Ja, dat had ik gehoord van Evelien. Ik zet het er zo wel bij. *(kijkt dan bevreemd)* Maar, waarom heeft u nog een bed nodig, mevrouw? U heeft toch aan één bed meer dan genoeg?

JEANETTE: Oh ja? Moeten wij soms de hele nacht op elkaar gaan liggen, lieverd?

BOB *(schrikt)*: Lieverd?...Op elkaar? Maar, mevrouw! Ik...eh...u...eh...wij...

JEANETTE: Nou wat wij?

BOB: Dat soort werk doe ik er niet bij, hoor! Daar huurt u maar iemand voor in. Als mijn moeder dit zou horen....

JEANETTE: Wat heeft je moeder hier mee te maken? Je hoort gewoon je werk te doen en het de gasten naar de zin te maken.

BOB: Maar daar hoort dat werk wat u van mij verlangt, echt niet bij. Waarom moet ik bij u slapen?

JEANETTE: Nou ja, zeg! Wie zegt dat jij bij mij moet slapen? *(kijkt Bob dan aan, glimlacht)* Oh, ben jij er zo ééntje! Vrouwtjes het hoofd op hol brengen.

BOB: Nee! Dat ben ik niet! Echt niet!

JEANETTE: Nou, dat is je geraden ook. *(met een gezicht vol afschuw)* Ik wil jou niet in mijn bed hebben, hoor. *(kijkt nu even in badkamer)* Mooi! Een bad. *(tot Bob)* Laat het bad maar vollopen, dan kunnen we er straks met z'n tweetjes in.

BOB *(schrikt weer)*: Nu doet u het weer!

JEANETTE: Wat doe ik weer?

BOB: Eerst wilt u met mij in bed, dan weer niet, en nu wilt u weer dat ik met u in bad ga! *(tijdens deze zin gaat de kamerdeur open en komt Frits binnen, sjouwend met een kennelijk zware koffer)*

FRITS: Wie wil er allemaal met mijn vrouw naar bed en in het bad?

BOB *(nu ontzettend nerveus)*: Ik niet, meneer! Maar uw vrouw wel. Zij wil wel, maar dan weer niet en dan weer wel en dan weer niet! En ik wil het niet, maar dan weer wel en ook weer niet...En nou weet ik het niet meer! *(snelt de kamer uit)*

FRITS: Wat is hier allemaal aan de hand? Heb je problemen met het personeel? *(gaat op stoel zitten, zijn koffer op zijn schoot)*

JEANETTE: Ik? Die vent is zelf een probleem. Je kunt niets zeggen of hij zoekt er iets achter. En erg bij de tijd is hij ook niet, Frits.

FRITS: Nou?....Als hij met mijn vrouw het bed en het bad wil delen, dan is hij aardig bij de tijd, zou ik zeggen.

JEANETTE (*kijkt hem nu meewarig aan, dan sarcastisch*): Ja....dat is eigenlijk zo. Was jij maar zo bij de tijd! Want de laatste keer dat wij samen het bed hebben gedeeld, was in onze huwelijksnacht. En dat is al weer een half jaar terug, lieve Fritsie!

FRITS (*onnozel*): Zo lang al weer? Goh, wat gaat de tijd toch snel, hè?

JEANETTE: Voor jou wel ja, maar voor mij duurt het een eeuw!

FRITS: Een eeuw is honderd jaar en je had het over een half jaar, Jeanette.

JEANETTE: Wil je soms zeggen, dat ik nog negen en negentig en een half jaar moet wachten, tot ik je weer eens in bed tegen kom?

FRITS (*grinnikend*): Moet je wel erg lang wachten, hè?

JEANETTE: Als je maar weet dat we er deze week stevig tegen aan gaan, mannetje!

FRITS: Oh ja, dat zal ik zeker doen, Jeanette. Ik ga er héél stevig tegen aan! Reken daar maar op.

JEANETTE (*kijkt hem verwonderd, dan iets uitdagends aan*): Oooooh....en waar mag jouw Jeanetje dan wel op rekenen?

FRITS: Tja....hoe zal ik dat nu eens gaan zeggen?

JEANETTE: Een verrassing! Het is een verrassing!

FRITS: Eh...ja. Ja, zo zou je het best kunnen noemen.

JEANETTE: Oh, wat lief van je, Frits. Wat ik net allemaal tegen je heb gezegd, meen ik niet, hoor. Dat weet je toch wel?

FRITS: Ach, je zegt zo veel tegen me. De ene helft hoor ik niet eens en de andere helft leg ik naast me neer.

JEANETTE (*boos*): Wat?! (*besluit dan toch weer lief te zijn*) Die Frits, hè! Vol met grapjes.

FRITS (*droog*): Ja. Die Frits. Altijd vol met grapjes.

JEANETTE (*slijmend*): Wat is de verrassing, Fritsie? Of mag ik het nog niet weten.

FRITS: Natuurlijk mag jij het weten, Jeanette. Je zult het echt te gek vinden.

JEANETTE (*wordt erg enthousiast*): Nee! Wat is het? Oh, laat me niet langer in spanning, Fritsie, Fritsie! Waar is het? Waar is de verrassing?

FRITS (*slaat met zijn hand op de koffer*): In de koffer.

JEANETTE: In jouw koffer?

FRITS: Ja.

JEANETTE: Ooooooh! Ik vroeg me al af, waarom jij nog een koffer mee moest nemen. Is het zo groot?

FRITS: Nou, groot?...Eerder veel.

JEANETTE: Veel???? Maak open, Frits! Toe, laat me niet langer in spanning.

FRITS: Je bent echt héél nieuwsgierig, hè? Nou, open de koffer maar.

JEANETTE: Oh, mag ik dat zelf doen? *(opent de koffer op Frits zijn schoot. Stilte. Na even valt haar mond open)* Nee, hè!

FRITS *(trots)*: Ja! Goed, hè?

JEANETTE *(nog iets versuft)*: Goed? *(dan ontzettend kwaad)* Goed?! Goed?! *(trekt nu de koffer van Frits zijn schoot op de grond, maar houdt het deksel even vast, waardoor er allerlei studieboeken uitvallen, meer zit er niet in, laat dan de koffer los)* Je gaat me toch niet vertellen dat dit jouw verrassing is, hè!

FRITS *(heel enthousiast)*: Ja!!! Ik ga een nieuwe studie volgen. Astrologie. En ik dacht, daar kan ik mooi deze week een begin mee maken. Een nieuw tijdperk breekt voor ons aan, Jeanette.

JEANETTE *(woest)*: Voor ONS?! Je stapt je nieuwe tijdperk maar in je eentje in, ik zoek wel iets beters dan jou! *(snelt kwaad de kamer uit en rent via hal af, Frits verbaast achterlatend)*

FRITS *(weer droog)*: Ze vond de verrassing zeker toch niet zo'n verrassing als ik dacht. Nou ja, ze moet er misschien nog wat aan wennen. *(raapt de boeken op)* Laat ik ze dan nog maar even opbergen. *(Als hij bezig is de boeken op te bergen in koffer, komt Jeanette terug in de kamer)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto